

vendige Arealer omkring Aa-Mundingen, alt dette maatte kunne overkommes af et privat Konsortium, saa meget mere som de industrielle Anlægs Omfang kunde begrænses i Forhold til den Tilslutning, det vilde lykkes at skaffe for Sagen, ligesom det var muligt ved Fastsættelsen af deres Art at tage Hensyn til, hvad der i Øjeblikket betalte sig bedst. Per selv havde foreslaaet et Skibsværft, et Staalsliberi samt en Kæmpefabrik for Tilvirkning af Smørdrittelstaver, hvortil Raamaterialet nu førtes langvejsfra pr. Akse til Smaafabriker rundt om i Landet. Omkostningerne for denne Del af Anlægget havde han beregnet til fem Millioner.

Mens Ivan udviklede alt dette for sin Fader, havde dennes Ansigt faaet et stedse mere opmærksomt, ja forbavset Udtryk. Tilsidst afbrød han dog sin altfor ordrige Søn og sagde:

»Ja ja — nu skal du have Tak, min Ven! Nu vil jeg ikke trætte dig mere. Vi kan jo en anden Dag tale nærmere om Sagen. Blot endnu et Spørgsmaal. Hvordan forholder det sig — ganske oprigtigt talt — med disse Opfindelser, som Sidenius paastaar at have gjort? Har han opnaaet Patent paa dem?«

»Vi har Ansøgninger inde baade her og i Udlandet. Jeg venter hver Dag Svar fra Patentkommissionen.«

»Det forekommer mig, Ivan, at I burde have